

بررسی کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای

این گزارش ترجمه‌ای از سند زیر است:

Convention an Technical and Vocational
Education Adopted by the General Conference at
its twenty-fifth Session Paris, 10 November ,1989.

کد موضوعی: ۲۱۰
شماره مسلسل: ۱۳۷۷۱

دفتر: مطالعات اجتماعی

تیرماه ۱۳۹۳

به نام خدا

فهرست مطالب

۱	چکیده
۳	مقدمه
۸	فصل اول - ترجمه کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای
۲۱	فصل دوم - بررسی کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای
۲۸	نتیجه‌گیری
۲۹	پیشنهاد
۳۰	منابع و مأخذ

بررسی کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای

چکیده

سازمان بین‌المللی یونسکو تاکنون ۸ سند مهم بین‌المللی در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای تصویب کرده است که شامل ۶ توصیه‌نامه، یک بیانیه پیشنهادات خبرگان و یک کنوانسیون است. این کنوانسیون در سال ۱۹۸۹ در پاریس مورد توافق اعضای کنفرانس عمومی قرار گرفته است.

در این سند ضمن تأکید بر مستندات مهم پیشین از جمله بندهای «۲۳» و «۲۶» اعلامیه جهانی حقوق بشر، اصول مندرج در کنوانسیون منع تبعیض در تحصیل، پیمان بین‌المللی حقوق شهروندی نیویورک، کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان و اسناد مصوب در حوزه آموزش فنی و حرفه‌ای و با پذیرش اینکه شرایط جوامع کنونی نیاز به آموزش فنی و حرفه‌ای برای جوانان و بزرگسالان را تشدید می‌کند و همچنین آموزش فنی و حرفه‌ای اهداف جهانی برای توسعه فردی و اجتماعی را برآورده می‌کند، راهکارهایی را برای ارتقا و توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای ارائه کرده است. اهم این راهکارها عبارتند از:

برنامه‌های آموزشی فنی و حرفه‌ای باید مطابق با نیازها و منابع طراحی شوند. چارچوب کلی برای توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای با اقدامات مناسب (با توجه به نیازهای توسعه، رضایتمندی شخصی، ارتباط میان آموزش فنی و حرفه‌ای و انواع دیگر آموزش، ساختارهای اجرایی، نقش ارائه‌کنندگان و مراجع تصمیم‌ساز، حقوق

برابر دسترسی به آموزش، توجه به معلولین و محرومین) تعیین شود. رفاه شغلی، محافظت از محیط و فرصت‌های استخدامی مورد توجه قرار گیرند.

آموزش فنی و حرفه‌ای در طراحی باید در راستای چارچوب ساختارهای باز در زمینه آموزش مادام‌العمر عمل کند.

برنامه‌های فنی و حرفه‌ای نیازهای بخش‌های شغلی را فراهم نماید و به عهده‌داران بیرون از نظام آموزشی مشاوره دهد. برنامه‌های درسی پیوسته به روز شده، در سنجش توانایی انجام فعالیت‌های شغلی باید ارزیابی از هر دو جنبه نظری و عملی به عمل آید، تمام مدرسین باید دانش کافی تئوریک و عملی از موضوع شایستگی تخصصی خود داشته باشند. مدرسین باید فرصت به روز کردن دانش فنی و مهارتی را داشته باشند و امکان جذب و استخدام نیروی با صلاحیت در حوزه شایستگی‌شان فراهم شود.

برای تسهیل همکاری‌های بین‌المللی کشورهای متعهد می‌پذیرند:

۱. برای شرکت فعالانه در تبادلات جهانی در ساحت‌های مختلف آموزش فنی و حرفه‌ای باید گردآوری و اشاعه اطلاعات مربوط به ایده‌ها و تجربه‌ها صورت پذیرد،
 ۲. استانداردهای بین‌المللی مربوط به صنعت و اقتصاد در آموزش فنی و حرفه‌ای ترویج شود،

۳. صلاحیت‌های حرفه‌ای به رسمیت شناخته شده و ترویج شود. تبادلات بین‌المللی مدرسین ترویج شود.

کشورهای متعهد در گزارش‌های دوره‌ای به یونسکو، مقررات قانونی و اقدامات مؤثر برای اثربخشی این کنوانسیون را ارائه کنند.

براساس این سند کشورهای عضو یونسکو، عضو این کنوانسیون هستند و کشورهای غیرعضو با ارائه اسناد تصویب، پذیرش، الحاق یا تأیید به مدیرکل یونسکو می‌توانند عضو شوند.

هر کشور پذیرنده حق رد کردن این کنوانسیون را با اعلام کتبی رسمی به مدیرکل یونسکو دارد. ۱۲ ماه پس از دریافت یادداشت رسمی، رد مؤثر است. این کنوانسیون قابلیت بازنگری دارد که باید در کنفرانس عمومی انجام شود.

مقدمه

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد - یونسکو^۱ - تاکنون در زمینه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای مجموعاً ۶ توصیه‌نامه، یک بیانیه شامل پیشنهادات خبرگان و یک کنوانسیون به تصویب رسانده است (نمودار ۱). پیش از آن سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۸ در بیانیه جهانی حقوق بشر در بند «۲۶» آموزش‌های فنی و حرفه‌ای را مورد توجه قرار داده بود.

در گزارش تحلیل نتایج کنگره‌های بین‌المللی در حوزه آموزش فنی و حرفه‌ای (گزارش شماره ۱۲۷۹۷ مرکز پژوهش‌ها) در مجموع پنج سند از این اسناد مهم ارائه شده است. در متن اصلی گزارش، سه کنگره بین‌المللی فنی و حرفه‌ای مربوط به سال‌های ۱۹۷۸، ۱۹۹۹ و ۲۰۱۲ ترجمه، تحلیل و فراتحلیل شده است. در پیوست این گزارش ترجمه توصیه‌نامه بازنگری شده در مورد آموزش فنی و حرفه‌ای مصوب

۱۹۷۴ یونسکو - پاریس و توصیه‌نامه مشترک سازمان جهانی کار و یونسکو در سال ۲۰۰۲ - آمده است.

در سند کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای که حاصل بیست‌وپنجمین نشست عمومی سازمان یونسکو است، قلمرو این آموزش‌ها، از جهت سطوح آموزش، ارائه‌دهندگان و آموزش‌گیرندگان مشخص شده است. همچنین چارچوب کلی توسعه آموزش، نقش مراجع دولتی در برنامه‌ها، توجه به آموزش مادام‌العمر، توجه به ارائه‌دهندگان بیرون از نظام آموزشی، فراهم‌سازی زمینه استمرار، به روز کردن اطلاعات فنی، دانش و مهارت‌های مربیان، توجه به صلاحیت‌های حرفه‌ای ملی، نحوه پذیرش و عدم پذیرش این سند، بررسی شده است.

در این گزارش این سند بین‌المللی با محوریت ارتقا و توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای که در سال ۱۹۸۹ در پاریس برگزار شده و تنها کنوانسیون در زمینه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای است ترجمه و بررسی شده است.

نمودار ۱. برخی از اسناد مهم بین‌المللی در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای^۱

سازمان تهیه‌کننده	سال	عنوان سند	هدف
سازمان ملل متحد-نیویورک	۱۹۴۸	بیانیه جهانی حقوق بشر	توجه به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و اشتغال در مواد (۲۲)(۲۶)
یونسکو-پاریس	۱۹۷۴	توصیه‌نامه بازنگری شده در مورد آموزش فنی و حرفه‌ای	نقش آموزش فنی و حرفه‌ای در صلح و دوستی بین کشورها
یونسکو-برلین	۱۹۷۸	توصیه‌نامه اولین کنگره توسعه و بهبود آموزش فنی و حرفه‌ای	مشارکت آموزش فنی و حرفه‌ای در مردمسالاری نمودن آموزش و پیشرفت اجتماعی
یونسکو-پاریس	۱۹۸۹	کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای	ارتقا و توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای
یونسکو-سنوول	۱۹۹۹	توصیه‌نامه سومین کنگره آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای	تهیه چشم‌اندازی برای قرن بیست و یکم
یونسکو-سازمان جهانی کار	۲۰۰۲	توصیه‌نامه مشترک سازمان جهانی کار و یونسکو	احیای همکاری‌های بین‌المللی و ارتقای آموزش فنی و حرفه‌ای
یونسکو-بن	۲۰۰۴	نتایج خبرگان بین‌المللی یونسکو برای توسعه پایدار	یادگیری برای کار شهروندی و پایداری‌پذیری
سازمان جهانی کار	۲۰۰۶	توصیه‌نامه ۱۹۵ توسعه منابع انسانی	آموزش مهارت‌آموزی و یادگیری مادام‌العمر
یونسکو-شانگهای	۲۰۱۲	توصیه‌نامه سومین کنگره آموزش و تربیت فنی و حرفه‌ای	ساختن مهارت‌ها برای کار و زندگی

۱. اولین توصیه‌نامه در حوزه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در دوازدهمین اجلاس بین‌المللی یونسکو در سال ۱۹۶۲ در پاریس به تصویب رسید.

معرفی یونسکو

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد - یونسکو - یکی از سازمان‌های تخصصی وابسته به سازمان ملل متحد است که در چهارم نوامبر ۱۹۴۶ تأسیس شد و در ۱۶ نوامبر ۱۹۴۶، چهل‌وشش کشور از جمله ایران اساسنامه آن را امضا کردند. هدف این سازمان کمک به صلح و امنیت در جهان از راه همکاری بین‌المللی در زمینه‌های آموزشی و علمی و فرهنگی به منظور افزایش احترام به عدالت و قانونمداری و حقوق بشر، بر پایه منشور سازمان ملل متحد است. ۱۹۵ کشور عضو یونسکو هستند. مقر آن در پاریس پایتخت فرانسه است و دفترهایی در کشورهای مختلف دارد.

کمیسیون ملی یونسکو

کمیسیون ملی یونسکو ایران پس از پذیرش عضویت ایران در یونسکو، با تصویب مجلس شورای ملی وقت، در سال ۱۳۲۷ تشکیل شد. این کمیسیون برای تعیین اهداف، شرح وظایف و ارکان خود، اساسنامه‌ای را در سیزده ماده تنظیم کرد که بنا به پیشنهاد وزیر فرهنگ، در ۱۴ اردیبهشت ۱۳۲۸ هیئت وزیران به تصویب رسید. این اساسنامه پس از پیروزی انقلاب اسلامی مورد تجدیدنظر قرار گرفت و اساسنامه اصلاحی در هفده ماده و چهار تبصره پس از تأیید شورای عالی کمیسیون، از سوی وزارت فرهنگ و آموزش عالی به هیئت دولت تقدیم شد و در ۲۹ شهریور ۱۳۶۶ به تصویب رسید.

کمیسیون ملی یونسکو پنج نقش مشخص به عهده دارد:

۱. نقش رابط، بین دولت، نهادهای دولتی و غیردولتی و افراد با یونسکو،
۲. نقش مشورتی، ارائه خدمات مشاوره‌ای در زمینه‌های کاری یونسکو،
۳. نقش اطلاع‌رسانی، معرفی اهداف، راهبردها، برنامه‌ها و انتشارات یونسکو،
۴. نقش هماهنگ‌کننده، در برنامه‌های یونسکو در کشور و فراهم ساختن زمینه شرکت در گردهمایی‌ها و اجلاس‌های یونسکو،
۵. نقش طراحی، اجرا و ارزیابی برنامه‌های یونسکو در کشور.

ارکان یونسکو

کنفرانس عمومی

کنفرانس عمومی عالی‌ترین مرجع تصمیم‌گیری یونسکو است که هر دو سال یکبار در مقر سازمان در پاریس با شرکت نمایندگان کشورهای عضو، سازمان‌های وابسته و ناظران بین‌المللی به‌منظور تعیین سیاست‌ها و خط‌مشی‌های سازمان و موارد دیگری که در اساسنامه پیش‌بینی شده است تشکیل می‌شود.

کمیسیون‌های ملی

طبق ماده (۷) اساسنامه یونسکو، کشورهای عضو به‌منظور مشارکت نهادهای علمی، آموزشی و فرهنگی خود در برنامه‌ها و فعالیت‌های یونسکو، می‌توانند برای تشکیل کمیسیون‌های ملی اقدام کنند. کمیسیون‌های ملی، نهادهای رابط کشورها با یونسکو در اجرای طرح‌ها و برنامه‌های تصویب شده و پیشبرد اهداف و تعهدات بین‌المللی درخصوص اجرای توصیه‌نامه‌ها و کنوانسیون‌ها هستند. در حال حاضر ۱۹۵ کمیسیون ملی در کشورهای عضو یونسکو در مناطق مختلف جهان فعالیت می‌کنند.

اولویت‌های یونسکو

اولویت‌های یونسکو شامل حوزه‌های علوم طبیعی، علوم انسانی و اجتماعی فرهنگ، ارتباطات و اطلاعات و آموزش می‌باشد.

یونسکو از بدو تشکیل تاکنون برای بهبود و ارتقای امر آموزش در جهان از طریق مشاوره‌های فنی، معیارگذاری، طرح‌های ابتکاری، ظرفیت‌سازی و شبکه‌ای کردن نهادهای آموزشی فعالیت می‌کند.

اولویت‌های آموزشی یونسکو عبارت است از:

آموزش پایه برای همه با تأکید بر سوادآموزی، آموزش پیشگیری از HIV/AIDS و آموزش معلمان، آموزش متوسطه، آموزش فنی و حرفه‌ای و آموزش علم و فناوری و آموزش عالی.

فصل اول - ترجمه کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای^۱

دیباچه

در بیست و پنجمین کنفرانس عمومی سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) که از ۱۷ اکتبر تا ۱۶ نوامبر ۱۹۸۹ در پاریس تشکیل شد، با توجه به موارد ذیل کنوانسیون آموزش‌های فنی و حرفه‌ای به تصویب رسید:

با یادآوری این نکته که ارتقا و توسعه آموزش براساس قانون از وظایف اصلی

سازمان است،

۱. اتخاذ شده توسط نشست بیست و پنجم کنفرانس عمومی، پاریس، ۱۰ نوامبر ۱۹۸۹.

همچنین با توجه به اصول مندرج در مواد (۲۳) و (۲۶) اعلامیه جهانی حقوق بشر مربوط به حق کار و تحصیل، اصول مندرج در کنوانسیون منع تبعیض در تحصیل، اتخاذ شده در ۱۴ دسامبر ۱۹۶۰ پاریس، پیمان بین‌المللی در مورد حقوق فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی و پیمان بین‌المللی در مورد حقوق شهروندی و سیاسی، اتخاذ شده در ۱۶ دسامبر ۱۹۶۶ در نیویورک، کنوانسیون از بین بردن هرگونه تبعیض علیه زنان، اتخاذ شده در مجمع عمومی سازمان ملل در ۱۸ دسامبر ۱۹۷۹،

با درک این مطلب که توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای باید به پاسداری از صلح و ارتباط دوستانه در میان ملت‌ها کمک کند،

با اشاره به مفاد پیشنهادهای تجدیدنظر شده مربوط به آموزش فنی و حرفه‌ای، و توصیه مربوط به آموزش برای تفاهم بین‌المللی، همکاری و صلح و آموزش مربوط به حقوق بشر و آزادی‌های اساسی، اتخاذ شده توسط کنفرانس عمومی در نشست هجدهم در سال ۱۹۷۴،

توجه بیشتر به مفاد پیشنهادی در مورد توسعه آموزش بزرگسالان، اتخاذ شده توسط کنفرانس عمومی در ۱۹۷۶، پیشنهاد در مورد مقام معلمین، اتخاذ شده توسط کنفرانس ویژه بین‌دولتی در ۱۹۶۶،

با به حساب آوردن پیشنهادهای مربوط به کنفرانس بین‌المللی در مورد آموزش^۱،

۱. از سال ۱۹۳۰، هر ۲ سال یک بار کنفرانس بین‌المللی در مورد آموزش در یونسکو برگزار می‌شود. در همه کنفرانس‌ها توسعه آموزش یکی از محورهای اصلی نشست بوده است. در زمان تصویب این کنوانسیون، چهارمین کنفرانس بین‌المللی آموزش با محوریت روش‌ها، ساختارها (محتوی، اهداف) برگزار گردید.

با در ذهن داشتن مفاد کنوانسیون (شماره ۱۴۲) و پیشنهاد (شماره ۱۵۰) در مورد راهنمایی حرفه‌ای و آموزش حرفه‌ای در توسعه منابع انسانی، اتخاذ شده توسط کنفرانس بین‌المللی نیروی کار در نشست شصتم در ۱۹۷۵،

با توجه بیشتر به همکاری نزدیک یونسکو و سازمان بین‌المللی کار برای به‌کارگیری ابزارهای مربوطه تا بتوانند اهداف هماهنگ را دنبال کنند و با نگاهی به ادامه همکاری سودبخش،

با در نظر گرفتن نیاز به تلاش ویژه برای ارتقای آموزش فنی و حرفه‌ای زنان و دختران،

با توجه ویژه به تنوع سیستم‌های آموزشی و شرایط فرهنگی و اقتصادی - اجتماعی، به صورت خاص در کشورهای در حال توسعه که نیاز به تأمل و آماده‌سازی‌های ویژه دارد،

با در نظر گرفتن اینکه علیرغم این تنوع (گسترده‌گی) به‌طور کلی اهداف مشابهی دنبال می‌شوند و همچنین مشکلات مشابهی در کشورهای متعدد به‌وجود می‌آیند، بنابراین نیاز است که رهنمودهای عمومی در آموزش فنی و حرفه‌ای ایجاد شود،

با پذیرش اینکه سرعت توسعه اجتماعی، اقتصادی و فناوری به‌طور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته است و نیاز است آموزش فنی و حرفه‌ای ارائه شده برای جوانان و بزرگسالان گسترش یافته و بهبود یابد،

با درک این مطلب که آموزش فنی و حرفه‌ای اهداف جهانی برای توسعه فردی و اجتماعی را برآورده می‌کند،

با اعتقاد به نیاز برای تبادل اطلاعات و تجارب در توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و مطلوبیت تقویت همکاری‌های بین‌المللی در این زمینه،
با اعتقاد به کارآ بودن یک ابزار (دستگاه) قانونی جهانی برای تقویت همکاری‌های بین‌المللی در توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای،
کنوانسیون ارائه شده در روز ۱۰ نوامبر ۱۹۸۹ به صورت زیر تصویب شد:

بند «۱»

کشورهای متعهد موافقت می‌کنند که:

الف) در این کنوانسیون منظور از «آموزش فنی و حرفه‌ای» همه انواع و سطوح فرآیند آموزشی است که شامل مطالعه فناوری‌ها و علوم مربوطه و کسب مهارت‌های عملی، دانش فنی، نگرش‌ها و فهم مرتبط با حرف، علاوه بر دانش عمومی در بخش‌های مختلف اقتصادی و زندگی اجتماعی می‌باشد.

ب) این کنوانسیون برای همه انواع و سطوح آموزش فنی و حرفه‌ای ارائه شده در مؤسسات آموزشی، یا آموزش‌های ارائه شده توسط برنامه‌های همکاری مشترک میان مؤسسات آموزشی از یک طرف و بخش‌های مختلف دنیای کار از قبیل صنعت، کشاورزی و بازرگانی یا هر آموزش فنی و حرفه‌ای مرتبط از طرف دیگر به کار می‌رود.

ج) این کنوانسیون باید در تطابق با قوانین و مقررات هر کشور پذیرنده کنوانسیون به کار گرفته شود.

بند «۲»

۱-۲. کشورهای پذیرنده موافقت برای شکل‌دهی به سیاست‌ها، تعیین راهبردها و اجرا مطابق با نیازها و منابعشان، باید برنامه‌های آموزشی و درسی برای آموزش فنی و حرفه‌ای که برای بزرگسالان و جوانان طراحی شده (در چارچوب نظام آموزشی مربوطه که هدف آن توانمندسازی آنان جهت کسب علم و دانش فنی که برای توسعه اقتصادی، اجتماعی و همچنین رضایتمندی فرهنگی و شخصی افراد در اجتماع مورد نیاز و ضرورت است) مورد توجه قرار گیرد.

۲-۲. چارچوب عمومی کلی برای توسعه آموزش فنی و حرفه‌ای باید به وسیله اقدامات یا مقررات مناسب که بیانگر موارد ذیل باشد در کشورهای متعهد (پذیرنده) تعیین شود:

الف) اهدافی که باید در موضوعات مختلف آموزش فنی و حرفه‌ای به آن نائل شد باید نیازهای توسعه فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی و همچنین رضایتمندی شخصی فرد را در نظر بگیرد.

ب) ارتباط بین آموزش فنی و آموزش حرفه‌ای از یک طرف و دیگر انواع آموزش از طرف دیگر باید با توجه ویژه برای تحرک‌پذیری افقی و عمودی در برنامه‌ها لحاظ شود.

پ) ساختارها برای سازمان‌های اجرایی و اداری آموزش فنی و حرفه‌ای توسط متولیان مسئول تعیین شود.

ت) نقش مراجع دولتی مسئول در برنامه‌ریزی اقتصادی، اجتماعی و توسعه در بخش‌های مختلف اقتصاد، انجمن‌های حرفه‌ای، کارگران، کارفرمایان و دیگر تشکل‌های ذینفع پذیرفته شود.

۲-۳. کشورهای متعهد باید ضمانت کنند، همه کسانی که سطح آموزشی لازم برای ورود به آموزش فنی و حرفه‌ای را به دست آورده‌اند نباید در زمینه‌هایی مثل: نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، دین، خاستگاه ملی، اجتماعی، سیاسی و یا دیگر عقاید، جایگاه اقتصادی، محل تولد و یا هر زمینه دیگری مورد تبعیض قرار گیرند. کشورهای متعهد باید به‌سوی حقوق برابر دسترسی به آموزش فنی و حرفه‌ای و به سمت برابری فرصت برای تحصیل از طریق فرآیند آموزش، کار کنند.

۲-۴. کشورهای متعهد باید به نیازهای ویژه گروه‌های معلولین و محرومین توجه کرده و گام‌های مناسب بردارند تا این گروه‌ها را برای بهره‌بری از آموزش فنی و حرفه‌ای توانمند کنند.

بند «۳»

۳-۱. کشورهای متعهد (پذیرنده) توافق می‌کنند که موارد زیر را در ارائه و توسعه برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای به حساب آورند:

الف) پیش‌زمینه جمعیت مشمول و اهداف حرفه‌ای آنها از لحاظ اجتماعی، فرهنگی و آموزشی،

ب) مهارت‌های تخصصی و فنی، دانش و سطوح صلاحیت‌های حرفه‌ای مورد نیاز در بخش‌های مختلف اقتصاد و تغییرهای ساختاری و فناورانه که مورد انتظار است،

پ) فرصت‌های استخدامی و جنبه‌های توسعه در سطح ملی، منطقه‌ای و محلی،
 ت) محافظت از محیط و میراث عمومی بشری،
 ث) سلامت، امنیت و رفاه شغلی.

۲-۳. آموزش فنی و حرفه‌ای باید طوری طراحی شود که در راستای چارچوب ساختارهای باز و انعطاف‌پذیر در زمینه آموزش مادام‌العمر عمل کرده و موارد ذیل را فراهم کند:

الف) معرفی فناوری‌ها و دنیای کار برای تمام جوانان در آموزش عمومی،
 ب) فراهم آوردن اطلاعات و راهنمایی آموزشی و حرفه‌ای و مشاوره استعداد،
 پ) طراحی آموزشی برای کسب دانش پایه و دانش فنی مورد نیاز برای یک مهارت حرفه‌ای،

ث) فراهم کردن بنیانی برای آموزش و تربیت حرفه‌ای که برای تحرک‌پذیری حرفه‌ای، ارتقای صلاحیت‌های حرفه‌ای و به روز کردن دانش، مهارت‌ها و ادراک ضروری است،

ج) فراهم کردن آموزش عمومی تکمیلی برای کسانی که آموزش فنی و حرفه‌ای را به شکلی در محل کار یا شکل‌های دیگر هم درون و هم خارج از آموزشگاه‌های فنی و حرفه‌ای، دریافت می‌کنند.

چ) ادامه دوره‌های تعلیم و تربیت برای بزرگسالان با نگاهی خاص به بازآموزی، به منظور تکمیل و به‌روز کردن کسانی که دانش فعلی آنها به علت پیشرفت‌های علمی و فناورانه، یا تغییرات در ساختار استخدام، یا در موقعیت اقتصادی و اجتماعی، یا برای کسانی که در شرایط خاصی هستند کفایت لازم را ندارد.

۳-۳. برنامه‌های فنی و حرفه‌ای باید نیازهای فنی بخش‌های حرفه‌ای مشمول را فراهم کرده و همچنین دانش عمومی ضروری برای توسعه شخصیتی و فرهنگی افراد را فراهم کند و شامل مفاهیم اجتماعی، اقتصادی و محیطی مرتبط با حرفه باشد.

۳-۴. کشورهای متعهد می‌پذیرند که به عهده‌داران بیرون از نظام آموزشی که در برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای همکاری دارند مشاوره داده و از آنها حمایت کنند.

۳-۵. در هر سطح حرفه‌ای، شایستگی خواسته شده باید به وضوح تمام تشریح شود و برنامه‌های درسی باید به صورت پیوسته به روز شده تا دانش جدید و فرآیندهای فنی یکپارچه گردد.

۳-۶. در سنجش توانایی انجام دادن فعالیت‌های حرفه‌ای و تعیین سطح شایستگی در آموزش فنی و حرفه‌ای باید هر دو جنبه نظری و عملی سؤال شده و مورد ارزیابی قرار بگیرد و این باید در مورد همه کسانی که آموزش رسمی دیده‌اند و افرادی که در کار، تجربه شغلی به‌دست آورده صدق کند.

بند «۴»

کشورهای متعهد می‌پذیرند که به همان میزانی که اشکال همکاری بین مدارس و دنیای کار را مورد بازبینی قرار می‌دهند، ساختار فنی و حرفه‌ای، برنامه‌های

تحصیلی، طرح‌ها، روش‌های تربیتی و مواد آموزشی را به صورت تناوبی مورد بازبینی قرار داده تا مطمئن شوند که آنها با پیشرفت‌های فناوری و علمی، نیازهای استخدامی در حال تغییر در بخش‌های گوناگون اقتصادی، به صورت پایدار و ثابت سازگار بوده و اینکه پیشرفت‌های پژوهش و نوآوری آموزشی با یک نگاه کاربردی به مؤثرترین روش‌های تدریس مورد توجه قرار گیرد.

بند «۵»

۱-۵. کشورهای متعهد می‌پذیرند که تمام مدرسین در زمینه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای، چه تمام‌وقت و چه پاره‌وقت، باید دانش کافی نظری و عملی، از موضوع شایستگی تخصصی خود داشته باشند، همچنین مهارت‌های تدریس مناسب و سازگار با نوع و سطح برنامه‌هایی که باید آموزش بدهند را نیز دارا باشند.

۲-۵. به افراد در حال تدریس در آموزش فنی و حرفه‌ای باید فرصت به روز کردن اطلاعات فنی، دانش و مهارت‌هایشان از طریق دوره‌های خاص، آموزش عملی در بنگاه‌های اقتصادی و هر شکل دیگر سازمان داده شده از فعالیت، شامل تماس با دنیای کار داده شود؛ اضافه بر آن، اطلاعات و آموزش در نوآوری‌های آموزشی که ممکن است در رشته تخصصی‌شان کاربرد داشته باشد فراهم گردد و موقعیت شرکت در تحقیق و توسعه مربوطه به آنها داده شود.

۳-۵. موقعیت‌های برابر شغلی، بدون تبعیض، برای مدرسین و دیگر نیروهای متخصص در آموزش فنی و حرفه‌ای باید فراهم شود و شرایط استخدامی آنها باید

به گونه‌ای باشد که امکان جذب، استخدام و آموزش نیروی با صلاحیت در حوزه شایستگی‌شان فراهم شود.

بند «۶»

برای تسهیل همکاری‌های بین‌المللی، کشورهای متعهد می‌پذیرند:

الف) ترویج، گردآوری و اشاعه اطلاعات مربوط به نوآوری‌ها، ایده‌ها و تجربه‌ها در آموزش فنی و حرفه‌ای برای شرکت فعالانه در تبادلات جهانی مربوط به مطالعات و برنامه‌های تربیت معلم، روش‌ها، استانداردهای تجهیزات و کتب درسی در زمینه آموزش فنی و حرفه‌ای.

ب) ترویج استفاده از استانداردهای فنی بین‌المللی مربوط به صنعت، بازرگانی و دیگر بخش‌های مرتبط به اقتصاد در آموزش فنی و حرفه‌ای،

پ) ترویج رویکردها برای دستیابی و به رسمیت شناختن معادل صلاحیت‌های حرفه‌ای به دست آمده از طریق آموزش فنی و حرفه‌ای،

ت) ترویج تبادلات بین‌المللی مدرسین، مجریان و دیگر متخصصین در آموزش فنی و حرفه‌ای،

ث) به دانش‌آموزان از دیگر کشورها به ویژه کشورهای در حال توسعه فرصت دریافت آموزش فنی و حرفه‌ای در مؤسساتشان را بدهند با یک دید ویژه‌ای که مطالعه، دستیابی، سازگاری، انتقال و کاربرد فناوری را تسهیل می‌کند.

ج) ارتقای همکاری در آموزش فنی و حرفه‌ای میان تمام کشورها و به صورت مشخص بین کشورهای صنعتی و در حال توسعه، به منظور ترویج توسعه فناوری کشورها،

چ) بسیج منابع برای استحکام بخشیدن به همکاری‌های بین‌المللی در زمینه آموزش فنی و حرفه‌ای،

بند «۷»

کشورهای متعهد باید در گزارش‌های دوره‌ای که به کنفرانس عمومی یونسکو در تاریخ‌ها و شکل‌های تعیین شده می‌دهند، مقررات قانونی، آیین‌نامه‌ها و دیگر اقدامات انجام شده توسط آنها برای اثربخشی این کنوانسیون را ارائه نمایند.

بند «۸»

مقررات ذیل باید در مورد آن دولت‌هایی که در این کنوانسیون هستند و سیستم قانون اساسی غیرمتحد دارند به کار بسته شود:

الف) با توجه به مفاد بخش‌های مختلف این کنوانسیون، اجرای آنها تحت قدرت و اختیارات قانونی دولت فدرال یا دولت قانونگذار مرکزی باشد. تعهدات دولت مرکزی یا فدرال باید مانند کشورهای با نظام متمرکز باشد.

ب) با توجه به مفاد این کنوانسیون، اجرا باید تحت حوزه اختیارات دادرسی قانونی ایالت‌های فدرال و مجلس کشورها، استان‌ها، جوامع خودمختار یا ایالت‌هایی

که از طرف سیستم پایه قانون اساسی فدراسیون مجبور به طی مراحل قانونی نمی‌باشند، باشد.

دولت مرکزی باید مأموران شایسته این ایالت‌ها، کشورها، استان‌ها، جوامع خودمختار را در جریان مفاد مذکور و توصیه‌هایش برای تصویب آنها قرار دهد.

بند «۹»

کشورهای عضو یونسکو عضو این کنوانسیون هستند، همچنان که کشورهای غیرعضو یونسکو که توسط هیئت مدیره یونسکو برای شرکت دعوت شده‌اند با سپردن اسناد تصویب، پذیرش، الحاق یا تأیید به مدیر کل یونسکو عضو می‌شوند.

بند «۱۰»

این کنوانسیون باید سه ماه بعد از سپرده شدن سومین سند اشاره شده در بند «۹» اجرا شود، اما فقط با در نظر گرفتن کشورهایایی که اسناد مربوطه‌شان را تا آن تاریخ سپرده‌اند. این کنوانسیون باید سه ماه بعد از سپردن سند توسط هر کشور باید اعمال شود.

بند «۱۱»

۱-۱۱. هر کشور پذیرنده باید حق رد (عدم پذیرش) کردن این کنوانسیون را با ارسال یک یادداشت رسمی کتبی به مدیر کل یونسکو داشته باشد.

۱۱-۲. اعمال عدم پذیرش در داخل کشور ۱۲ ماه بعد از دریافت یادداشت رد (عدم پذیرش) مؤثر خواهد بود.

بند «۱۲»

مدیر کل یونسکو باید طرف‌های عضو سازمان، طرف‌های غیرعضو پوشش داده شده در بند «۹» و همچنین سازمان ملل متحد را از دریافت تمام اسناد اشاره شده در بند «۹» و اعلام مردود کردن در بند «۱۱» با خبر کند.

بند «۱۳»

۱. این کنوانسیون توسط کنفرانس عمومی یونسکو مورد بازبینی قرار خواهد گرفت. این بازنگری باید به هر حال تنها برای کشورهایی که کنوانسیون را مورد بازنگری قرار داده‌اند الزام‌آور باشد.

۲. کنفرانس عمومی باید یک کنوانسیون جدید که بازبینی کلی و یا بازبینی بخشی از این کنوانسیون را در پی داشته باشد، ایجاد کند، از تاریخ ورود کنوانسیون جدید به بازبینی، کنوانسیون فعلی باید متوقف شود.

بند «۱۴»

این کنوانسیون به عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی تهیه شده است که هر کدام از ۶ متن حکم واحد را دارد و به‌طور برابر تأیید شده است.

بند «۱۵»

در اجرای ماده (۱۰۲) منشور ملل متحد، این کنوانسیون باید در دبیرخانه سازمان ملل متحد با درخواست مدیرکل یونسکو ثبت شود.

در روز ۱۶ نوامبر ۱۹۸۹ در پاریس انجام شد و در دو نسخه معتبر که توسط رئیس نشست بیست و پنجم کنفرانس عمومی و دبیرکل یونسکو امضا شده است، در آرشیو یونسکو بایگانی شده است. نسخه‌های معتبر تأیید شده باید به تمام کشورهای متعهد ذکر شده و همچنین سازمان ملل متحد داده شود.

فصل دوم - بررسی کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای**بررسی دیباچه کنوانسیون**

- این کنوانسیون براساس تعهدات، اصول، حقوق و الزامات مصرح در دیگر کنوانسیون‌ها و اعلامیه‌های اتخاذ شده بین‌المللی بنا نهاده شده است.
- تأکید بر همکاری دنیای آموزش (یونسکو) و دنیای کار (سازمان جهانی کار) دارد،
- گروه‌های ویژه از قبیل زنان، دختران را مورد تأکید قرار داده است،
- آموزش فنی و حرفه‌ای برای همه را مورد توجه قرار داده است،
- سودمندی آموزش فنی و حرفه‌ای را فراتر از توسعه فردی می‌داند و توسعه اجتماعی را مورد توجه قرار داده است،
- اگرچه ممکن است تنوع و گستره آموزش فنی و حرفه‌ای در کشورها متفاوت باشد ولی نیازمندی به راهنمایی عمومی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای وجود دارد،
- همکاری‌های بین‌المللی را جهت توسعه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای مطلوب می‌داند،

- به تغییرات پرسرعت اجتماعی، اقتصادی و فناوری تأکید کرده برای این موضوع گسترش ارائه به جوانان و بزرگسالان را مورد توجه قرار داده است،
- تنوع در ارائه آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در کشورهای مختلف را قبول می‌نماید.
- این کنوانسیون دارای بخش‌های تعاریف، ساختار و متولیان، طراحی آموزشی فنی و حرفه‌ای، پژوهش و نوآوری، شایستگی تدریس و مربیان، همکاری‌های بین‌المللی، ارائه گزارش‌های دوره‌ای و دیگر موارد اجرایی می‌باشد.

بند «۱»

- در این بند به تعریف اصلی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و قلمرو آموزش‌های فنی و حرفه‌ای اشاره شده است.
- قلمرو آموزش‌های فنی و حرفه‌ای فراتر از زندگی اقتصادی و دنیای کار تعریف شده است.
- در تعریف آموزش‌های فنی و حرفه‌ای سه حیطه یادگیری دانش، مهارت و نگرش مورد توجه قرار گرفته است.
- بخش‌های مختلف صنعت، کشاورزی و خدمات در قلمرو آموزش‌های فنی و حرفه‌ای می‌باشد.
- قوانین کشورها بر این کنوانسیون مقدم است.
- همه سطوح در آموزش فنی و حرفه‌ای مورد توجه است و به سطوح بالا و سطوح کارگر ماهر و تکنسین در این کنوانسیون توجه یکسان شده است.

- دنیای کار و دنیای آموزش دو سوی یک فرآیند برنامه‌ریزی در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای می‌باشند.

بند «۲»

- در این بند به ساختارها، متولیان و نقش‌های ذینفعان آموزش‌های فنی و حرفه‌ای اشاره شده است.

- بر ایجاد سیاست‌ها و راهبردها به‌منظور توسعه اقتصادی، اجتماعی و همچنین فرهنگی تأکید شده است.

- نقش فردی جهت تعیین نیازهای آموزشی مورد توجه قرار گرفته است.

- بر تحرک‌پذیری^۱ بین آموزش فنی و حرفه‌ای و دیگر آموزش‌ها تأکید دارد.

- نقش کلیه ذینفعان از قبیل دولت، کارگران، بنگاه‌های اقتصادی و ... پذیرفته شده است.

- بر حق دسترسی به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای برای همه اذعان دارد.

- آموزش فنی و حرفه‌ای برای گروه معلولین و محرومین^۲ به طور ویژه طراحی می‌گردد.

بند «۳»

- در این بند به طراحی آموزش‌های فنی و حرفه‌ای توجه گردیده است.

- به سطوح صلاحیت^۱ موردنیاز در بخش‌های مختلف اقتصادی اشاره شده است.
- فرصت‌های استخدام و اشتغال باید در سه سطح محلی، منطقه‌ای و ملی مورد توجه قرار گیرد.
- ساختار آموزشی باید منعطف‌پذیر و دارای انتهای باز^۲ باشد.
- تلفیق آموزش فناوری و فنی و حرفه‌ای در آموزش عمومی در نظر گرفته می‌شود.
- بر راهنمایی شغلی و حرفه‌ای^۳ تأکید دارد. همچنین در این کنوانسیون به نقش اطلاعات آموزش فنی و حرفه‌ای تأکید شده است.
- بر ایجاد تحرک‌پذیری حرفه‌ای و بهبود صلاحیت‌های شخصی اشاره شده است.
- یادگیری در محیط کار را به رسمیت می‌شناسد و امکان ایجاد فرصت برای آموزش تکمیلی را مورد توجه قرار می‌دهد.
- آموزش فنی و حرفه‌ای به دانش عمومی جهت توسعه شخصیتی و فرهنگی تأکید دارد.
- به سنجش کلی‌نگر در آموزش فنی و حرفه‌ای توجه شده است به طوری‌که ارزشیابی از بخش نظری و عملی توأمان باشد.
- به طور شفاف شایستگی‌های^۴ مورد انتظار تعریف گردند. تعریف شفاف شایستگی‌ها سبب ایجاد شفافیت در ارائه آموزش فنی و حرفه‌ای به همراه سنجش

1. Levels Qualification
 2. Open – Ended Str
 3. Vocational Quidance
 4. Competency

آنها در دنیای کار و دنیای آموزش می‌گردد. از طرفی فراگیران با نتایج یادگیری مورد نیاز از قبل آشنا می‌گردند.

بند «۴»

- در این بند به نقش پژوهش و نوآوری اشاره شده است.
- به بازبینی ساختارها و برنامه‌ها با توجه به تغییرات فناوری و تغییر نیازهای دنیای کار از طریق پژوهش و نوآوری آموزشی تأکید دارد. این موضوع از آن جهت مهم است که برخلاف دیگر آموزش‌ها از قبیل آموزش عمومی، طول عمر برنامه‌های آموزش فنی و حرفه‌ای کوتاه‌تر است.
- پژوهش و نوآوری آموزشی^۱ در آموزش‌های فنی و حرفه‌ای باید جنبه کاربردی داشته باشد.

بند «۵»

- در این بند به شرایط و الزامات مربوط به کادر آموزشی در آموزش فنی و حرفه‌ای توجه شده است.
- به شایستگی‌های مربیان، مدرسین و معلمان آموزش فنی و حرفه‌ای تأکید دارد. قلمرو این شایستگی‌ها به دو بخش شایستگی‌های زمینه تخصصی و شایستگی‌های تدریس دسته‌بندی می‌گردد. واژه شایستگی در این کنوانسیون به مفهوم ترکیب

دانش، مهارت و نگرش است. سطوح آموزشی با توجه به مخاطبان آنها نقش تعیین‌کننده‌ای در تعیین این شایستگی‌ها دارد.

- بر ارتقای شایستگی‌ها و ایجاد فرصت‌هایی برای کادر آموزشی در آموزش فنی و حرفه‌ای اذعان دارد. با توجه به تغییرات فناوری و دنیای کار علاوه بر اینکه برنامه‌های آموزشی و درسی نیازمند تغییر می‌باشد شایستگی‌های آموزش‌دهندگان این آموزش‌ها نیز باید با سرعتی بیش از دنیای کار تغییر و ارتقا یابد.

- جذب نیروی آموزشی بر اساس صلاحیت‌ها و شایستگی‌های مورد نیاز انجام پذیرد.

- از وظایف اصلی مدرسین، معلمان و مربیان آموزش فنی و حرفه‌ای، نوآوری آموزشی و انجام فعالیت‌های تحقیق و توسعه^۱ است.

بند «۶»

- در این بند به همکاری‌های بین‌المللی در آموزش فنی و حرفه‌ای اشاره گردیده است.

- استفاده از استانداردهای بین‌المللی مورد توجه قرار گرفته است، از جمله این استانداردها می‌توان به استاندارد بین‌المللی طبقه‌بندی مشاغل و حرف^۲ و استاندارد بین‌المللی آموزش^۳ اشاره کرد.

- جهت تبادل تجربیات و ابتکارات، اطلاعات کشورهای ترویج، گردآوری و اشاعه یابد.

- معادل‌سازی صلاحیت‌های به‌دست آمده از طریق آموزش‌های فنی و حرفه‌ای شناسایی و به رسمیت شناخته شود. این موضوع از دو منظر مورد توجه است یکی

1. Research and Development

2. ISCO

3. ISED

در داخل کشورها و دیگری بین کشورها. کشورهای منطقه‌ای همانند اروپا برای تسهیل معادل‌سازی صلاحیت‌های ارائه‌شده در یک کشور توسط کشور دیگر در منطقه اروپا، چارچوب صلاحیت حرفه‌ای اروپا^۱ را ارائه داده است.

- تبادل نیروی آموزشی و فراگیران بین کشورهای مختلف جهت ارتقای شایستگی‌ها و توسعه فناوری مورد توجه قرار گرفته است.

- با توجه به اینکه برخی از مشکلات آموزش فنی و حرفه‌ای مشکلات و مسائل بین کشورهاست؛ بسیج منابع جهت همکاری‌های بین‌المللی ضروری است.

بند «۷»

- این بند به ارائه گزارش دوره‌ای توسط کشورها اشاره دارد.

- گزارش دوره‌ای به اثربخشی این کنوانسیون، مقررات و آیین‌نامه‌های تدوین شده و دیگر مسائل اجرا اشاره دارد.

بند «۸»

- این بند به سازوکار اجرای این کنوانسیون در مورد کشورهایی که به صورت ایالت‌های مرکزی اداره می‌شود، اختصاص دارد.

- اجرا و مسئولیت اجرای این کنوانسیون برعهده دولت مرکزی یا فدرال خواهد بود.

بندهای «۹» تا «۱۵»

— در این بندها به الزامات قبول این کنوانسیون، انتشار آن و بازنگری در این کنوانسیون اشاره شده است.

— هر کشور باید حق عدم پذیرش و مردود شمردن این کنوانسیون را اعلام دارد.

— بازنگری این کنوانسیون توسط کنفرانس عمومی یونسکو مورد بازبینی قرار خواهد گرفت.

نتیجه‌گیری

در این کنوانسیون اهم ساحت‌های آموزش فنی و حرفه‌ای، از جمله منابع آموزشی، برنامه درسی، خدمات آموزشی، پژوهش، تولید، نیروی انسانی، آمار و اطلاعات مورد توجه قرار گرفته است.

با توجه به نقش مهم آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در دستیابی به توسعه و توسعه پایدار، گستره این آموزش‌ها (۱۵ تا ۶۵ سال)، نقش آن در آموزش مادام‌العمر و انعطاف‌پذیری آن با توجه به نیازهای در حال تغییر بازار کار علی‌القاعده می‌بایست دولتمردان مستندات بین‌المللی و حتی دستاوردهای سایر کشورها در این زمینه را مورد توجه قرار دهند.

نظر به اینکه مفاد کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای با توجه به خرد جمعی و دستاوردهای علمی و عملی کشورهای عضو تهیه شده است و منافاتی با موازین شرعی و عرفی ما ندارد، می‌تواند به خوبی در سیاستگذاری‌ها، تدوین قوانین و آیین‌نامه‌ها و در اجرا مورد استفاده قرار گیرد. با این همه از سال ۱۹۸۹ تاکنون، یعنی

بعد از ۲۴ سال از تصویب آن هنوز کشور ما رسماً این کنوانسیون را نپذیرفته است. البته کشور ما در حوزه آموزش عمومی ارتباط بیشتری با یونسکو دارد و حتی چند همایش سالانه در ارتباط با آموزش برای همه (EFA) با همکاری دفتر یونسکو در تهران و مجلس شورای اسلامی برگزار کرده است. بنابراین لازم است به آموزش‌های فنی و حرفه‌ای و دستاوردهای بین‌المللی در این زمینه توجه جدی‌تری بشود.

پیشنهاد

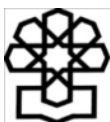
براساس بند «۹» این کنوانسیون کشورهای عضو یونسکو، عضو این کنوانسیون هستند. در صورتی که کشوری نخواهد به این کنوانسیون بپیوندد و یا بخش‌هایی از آن را نپذیرد باید براساس بند «۱۱» این سند، کتباً با یک یادداشت مراتب را به یونسکو اطلاع بدهد که ۱۲ ماه بعد از ارائه این یادداشت می‌تواند از اجرای مفاد این کنوانسیون امتناع نماید. مفاد بند «۱۰» درباره تصویب، پذیرش و الحاق هم مربوط به کشورهای غیرعضو یونسکو است.

کشور ما تاکنون در برابر این کنوانسیون اعلام موضع نکرده است، بنابراین به نظر می‌رسد که تلویحاً این سند را پذیرفته است. اما از طرف دیگر براساس قوانین داخلی کشور برای پذیرش کنوانسیون‌ها باید موضوع از طریق مجلس (لایحه یا طرح) تعیین تکلیف شود که تاکنون انجام نشده است، بنابراین با توجه به اینکه متن کنفرانس با مغایرت شرعی، عرفی و فرهنگی مواجه نیست بهتر است موضوع با ارائه

یک لایحه به مجلس در دستور کار قرار گیرد و کشور ما نیز به این کنوانسیون ملحق گردد.

منابع و مأخذ

۱. قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران.
۲. اعلامیه جهانی حقوق بشر.
۳. گزارش تحلیل نتایج کنگره‌های بین‌المللی در حوزه آموزش فنی و حرفه‌ای شماره، ۱۲۷۹۷، بهمن‌ماه ۱۳۹۱، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی.
4. Convention on Technical and Vocational Education , Adopted by General Conference at Twenty-fifty Session, Unesco , Paris , 1989.
5. ILO Recommendation 195. Subject, Focuses and Actors or Vocational Training, ILO, 2005.

مرکز پژوهش‌ها
مجلس شورای اسلامی

شماره مسلسل: ۱۳۷۷۱

شناسنامه گزارش

عنوان گزارش: بررسی کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای

نام دفتر: مطالعات اجتماعی (گروه فنی و حرفه‌ای)

تهیه و تدوین‌کنندگان: مهدی اسمعیلی، محبوبه محمدعلی

مترجم: عدنان آزاد

ناظر علمی: علی اخوان بهبهانی

متقاضی: کمیسیون آموزش و تحقیقات

ویراستار تخصصی: —

ویراستار ادبی: —

واژه‌های کلیدی:

۱. یونسکو

۲. کنوانسیون آموزش فنی و حرفه‌ای

۳. آموزش فنی و حرفه‌ای

تاریخ انتشار: ۱۳۹۳/۴/۱۶